

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 136/2017-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. februára 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou VIS LEGIS s. r. o., Panenská 7, Bratislava, za ktorú koná advokátka a konateľka spoločnosti JUDr. Janette Prétiová, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 2299/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. decembra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 2299/2011.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že voči sťažovateľovi ako povinnému je od roku 2011 vedená exekúcia oprávneného [REDACTED], Bratislava, o vymoženie 1 456,02 € s príslušenstvom, ktorá je vedená na okresnom súde pod sp. zn. 9 Er 2299/2011. Exekučným titulom v exekúcii je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a. s. Keďže rozhodcovská zmluva (doložka) je neplatná, podal sťažovateľ 12. augusta 2015 na okresný súd návrh na zastavenie exekúcie z 11. augusta 2015, ktorým žiadal okresný súd zastaviť exekúciu z dôvodu neprípustnosti jej vedenia.

Sťažovateľ v sťažnosti ústavnému súdu uviedol, že v čase podania návrhu na zastavenie exekúcie a aj v súčasnosti exekútor aj napriek zrejmej neprípustnosti exekúcie naďalej vykonáva exekúciu, v dôsledku čoho je sťažovateľ poškodený na svojich právach. Keďže nedošlo k bezodkladnému zastaveniu exekúcie, podal sťažovateľ 12. októbra 2015 aj návrh na odklad exekúcie z 9. októbra 2015, ktorým žiadal okresný súd povoliť odklad exekúcie, pretože možno očakávať, že exekúcia bude zastavená.

Do dňa podania ústavnej sťažnosti nebolo sťažovateľovi doručené rozhodnutie okresného súdu o jeho návrhu na zastavenie exekúcie, a dokonca ani o návrhu na odklad exekúcie, a to aj napriek skutočnosti, že odo dňa podania návrhu na zastavenie exekúcie prešlo viac ako pätnásť mesiacov.

Sťažovateľ je toho názoru, že je neprípustné, aby ho okresný súd takýto dlhý čas ponechal v neistote týkajúcej sa ďalšieho konania exekúcie, a dokonca umožnil exekútorovi realizovať ďalšie zrážky zo mzdy sťažovateľa za viac ako pätnásť mesiacov.

Sťažovateľ je presvedčený, že okresný súd svojou nečinnosťou spôsobil závažné zbytočné prietahy v namietanom konaní a porušil aj jeho právo na prejednanie veci v primeranej lehote.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. Sťažnosti sťažovateľa sa vyhovuje.

2. Základné právo Sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky... a základné právo na spravodlivé súdne konanie... podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd... bolo porušené iným zásahom, t. j. zbytočnými prietahmi Okresného súdu Žiar nad Hronom

v konaní o vymoženie peňažnej pohľadávky, ktoré je v súčasnosti vedené na Okresnom súde Žiar nad Hronom, sp. zn. 9 Er 2299/2011.

3. Okresnému súdu Žiar nad Hronom sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er/2299/2011 konal bez zbytočných prietahov.

4. Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 000.-Eur, ktoré je Okresný súd Žiar nad Hronom povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia nálezu.

5. Okresný súd Žiar nad Hronom je povinný v lehote dvoch mesiacov uhradiť sťažovateľovi náhradu trov konania podľa § 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. spolu vo výške 364,-Eur... na účet právneho zástupcu sťažovateľa...“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý

je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ namieta, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Er 2299/2011 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a „*právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru*“.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju stabilizovanú judikatúru (napr. II. ÚS 12/01, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04), podľa ktorej sa ochrana základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie tohto základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla, už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo.

Sťažovateľ namietal postup okresného súdu v napadnutom konaní sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. decembra 2016, teda v čase, keď v jeho exekučnej veci už okresný súd rozhodol tak, že ju uznesením sp. zn. 9 Er 2299/2011 z 21. novembra 2016 zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 28. decembra 2016.

Tento skutkový stav bol s prihliadnutím na zmysel a účel čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru základom na záver ústavného súdu, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená, a preto ju ústavný súd odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. februára 2017